

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er bestemt ikke nogen svipser, sådan som det er formuleret i bemærkningerne til lovforslaget. Men jeg vil gøre hr. Frank Jensen opmærksom på eller forsøge at berolige hr. Frank Jensen ved at understrege, at der vil være mulighed for at inddrage såvel Uddannelsesrådet som Erhvervsuddannelsesrådet efter behov. Hvis det skønnes, at der er et lokalt eller regionalt behov, kan både Uddannelsesrådet og Erhvervsuddannelsesrådet inddrages.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu har ministeren jo tilkendegivet, at der lægges op til, at vi skal have en dialog og et bredt samarbejde om tilblivelsen af det endelige resultat, og jeg vil gerne spørge ministeren: Er intentionerne, at hvis vi nu ønsker en forhandling om dette område med ministeren under udvalgsarbejdet, kan vi også få den, så vi på den måde kan komme lidt nærmere på at undgå de misforståelser, som vi har oplevet under behandlingen af andre forslag? Er det sådan, at vi under udvalgsarbejdet kan få de oplysninger, vi beder om, så vi ikke efterfølgende måske står og tror, vi har sagt ja til noget, som ikke er det, vi ville sige ja til?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er jo sådan, at ministeren har kompetencen til at godkende oprettelse af nye institutioner efter fusioner og også efter fissioner, som der jo også kan lægges op til, at lovforslaget kan bruges til.

Det, der er afgørende, er sådan set, at ministeren her tilkendegiver, at inden ministeren træffer sin beslutning, vil ministeren høre Uddannelsesrådet eller Erhvervsuddannelsesrådet – ikke fordi man lokalt kan have behov for at spørge, men fordi ministeren har behov for det. Ellers er vi nervøse for, at man ikke har det der samlede landsmæssige overblik, og for ministerens skyld, for at kvalificere ministerens beslutninger, tror jeg, det ville være godt, at ministeren tilkendegiver, at de eksisterende bestemmelser i både erhvervsuddannelsesloven og AMU-loven bliver opretholdt.

Det er jo ikke sådan, at ministeren er bastet og bundet til at følge de råd, men der kan gives nogle overordnede indstillinger og råd til mini-

steren, og det er sjældent, en minister vil afskrive sig muligheden for at få et godt råd, inden der træffes beslutning, medmindre man vil basere sig alene på det partipolitiske eller på sit embedsapparat, og i dette tilfælde tror jeg, det er vigtigt, at arbejdsmarkedet også spiller en rolle.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne give fru Anne-Marie Meldgaard tilsagn om, at jeg naturligvis vil bidrage i det videre forløb, dels i udvalget, dels i forbindelse med, hvad der ellers måtte opstå undervejs, og det samme er i og for sig et svar til hr. Frank Jensen: Vi kan drøfte hr. Frank Jensens problemstillinger i udvalget eller undervejs i løbet af forhandlingerne om forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Ophævelse af mulighed for fritagelse for kristendomskundskab).

Af Louise Frevert (DF) m.fl.
(Fremsat 11/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er lovforslaget en genfremsættelse af L 32 fra folketingsåret 2001-2002 (1. samling) og af L 178 fra folketingsåret 2000-2001.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at hvis man skal forstå det danske samfund og kunne

klare sig her, er det vigtigt, at man tilegner sig kundskaber om den kristne religion og den religiøse symbolik og om den tusindårige danske historie, der i vid udstrækning er præget af kirken.

Forslagsstillerne anfører bl.a. som begrundelse for forslaget, at undervisningen i kristendomskundskab er en naturlig del af den samlede historieundervisning. Jeg er enig i, at både kristendomskundskab og historie er to vigtige fag, men må også nævne, at der netop er tale om to forskellige fag med hver sit selvstændige indhold og hver sit selvstændige formål. Jeg er derfor ikke enig i, at kristendomskundskab skulle være en naturlig del af historiefaget.

Kl. 13.25

I faget kristendomskundskab arbejdes der bl.a. med livsspørgsmål, med den religiøse dimensions betydning for livsopfattelsen hos det enkelte menneske og dets forhold til andre. Den historiske dimension i faget kristendom lægger således vægt på kristendommens historie, som den fremtræder i historisk og nutidig sammenhæng, og på, hvordan kristendommen i århundreder har påvirket vores historie, vores levevis og vores måde at tænke på. Faget er, som forslagsstillerne også gør opmærksom på, ikke forkyndende, men et kundskabsmeddelende fag på linje med folkeskolens andre fag.

Når det er sagt, resterer så spørgsmålet om fritagelsesadgangen. Jeg er ikke enig med forslagsstillerne i, at en ophævelse er så enkel, som det fremstilles. Der er en lang historisk tradition for fritagelsesadgangen, hvor lovgiverne har været opmærksomme på det element af tvang, der kunne ligge i, at mennesker med en anden tro kunne komme i en samvittighedskonflikt, hvis deres børn skulle deltage i kristendomskundskab. Den holdning genspejles i den danske skolelovgivning, og fritagelsesmuligheden falder således godt i tråd med dansk tradition og kulturarv.

Det må endvidere forudses, at det vil blive hævdet i den offentlige debat og måske i retssager, at en beslutning om ophævelse vil være i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention. Det må også forventes, at en ophævelse af fritagelsesadgangen vil medføre en øget søgning til de frie grundskoler.

Regeringen kan på den baggrund ikke støtte forslaget, uanset at man kan være enig i, at det ville være ønskværdigt, at alle børn deltager i kristendomskundskab. Jeg vil derfor sørge for, at ministeriet igen i et brev til kommunalbesty-

relser m.fl. i fortsættelse af cirkulæret fra 1986 opfordrer landets skoler til at søge at begrænse anvendelsen af fritagelsesadgangen mest muligt. Det kan ske ved, at skolerne informerer tydeligt om fagets indhold og karakter af et ikke-forkyndende, kundskabsmeddelende fag.

Spørgsmålet om bevarelse af adgangen til fritagelse fra faget vil endvidere naturligt kunne indgå i de kommende drøftelser på folkeskoleområdet.

Gitte Lillelund Bech (V):

Venstre mener, at kristendomskundskab sammen med historieundervisningen og danskundervisningen udgør kernen i folkeskolens bestrebelser på at gøre eleverne fortrolige med det fælles værdigrundlag, som det danske samfund baseres på.

Undervisningen i kristendomskundskab giver eleverne indtryk af kristendommens værdi som den vestlige verdens identitetsskabende og kulturbærende kraft. Kendskabet til kristendommen giver mulighed for at kende og forstå danske rødder, hvorved det bliver nemmere at forstå og forholde sig til andres rødder og baggrund – kort sagt: Såfremt du ikke kender dig selv og din baggrund, alternativt baggrunden og værdierne i det land, du vokser op i, har du vanskeligt ved at sætte dig ind i andres baggrund, og du har vanskeligt ved at sætte andre værdier i relief.

Vi mener således fra Venstres side, at kristendomskundskab kan bidrage til den internationale forståelse i folkeskolen, og derfor er det ønskeligt, at så mange elever som muligt følger faget. Men når vi skal vurdere ophævelse af fritagelsesparagraffen i folkeskoleloven, synes vi, det er væsentligt, at man tænker på, hvad der er baggrunden for fritagelsesparagraffen.

Paragraffen har eksisteret siden 1937 og er grundet i et ønske om ikke at tvinge elever med en anden tro ind i den samvittighedskonflikt, som det typisk ville føre til, hvis det var sådan, at de tvangsmæssigt skulle følge faget. Derfor ønsker vi fra Venstres side at holde fast i fritagelsesparagraffen. Vi har også en anden frygt: Såfremt man ophæver fritagelsesparagraffen, vil det næste skridt være, at faget ændrer navn og indhold til religion, og det ønsker vi ikke fra Venstres side. Vi synes faktisk, at den læseplan, der er for faget i øjeblikket, og som indeholder kundskab i og kendskab til de kristne værdier og de bibelske fortællinger, men faktisk også på

de ældste klassetrin indeholder undervisning i andre religioner, er en udmærket læseplan.

Vi har noteret os i bemærkningerne til Dansk Folkepartis lovforslag, at Dansk Folkeparti ligesom vi synes, der er meget store forskelle på, hvor meget fritagelsesparagraffen anvendes, og hvor alvorligt skolelederne tager deres opgave med hensyn til at sikre, at forældrene faktisk påtager sig at sørge for barnets religionsundervisning. Jeg har et helt konkret eksempel fra Uddannelsesudvalgets studietur til Århus for et par år siden, som meget, meget tydeligt viser, at der er forskel på, hvordan skolelederne griber sagen an.

Kl. 13.30

Vi besøgte to skoler i Gellerupplanen med mange tosprogede børn. På den ene skole anvendte man et ønske om fritagelse til at få en god dialog med forældrene om, hvad indholdet af faget var, men også hvad indholdet af den danske folkeskole i øvrigt var, og der var faktisk meget få elever og meget få forældre, der bad om fritagelse efterfølgende. På den anden skole mente man ikke, man havde tid og ressourcer til at tage den personlige samtale med forældrene, og derfor blev fritagelserne så at sige udstedt med venstre hånd. Der var væsentlig flere, ca. 10 gange så mange, der var fritaget på skole nr. 2, end der var på skole nr. 1.

Vi har noteret os, at undervisningsministeren her for få minutter siden meddelte, at hun meget gerne vil sikre, at skolelederne er deres ansvar bevidst. Vi ønsker, at ministeriet indskærper over for kommunerne og skolelederne, at man har et ansvar, når man giver en sådan fritagelse, og at man som skoleleder har et ansvar for at tage en samtale med forældrene. Vi ønsker faktisk også, at de enkelte folkeskoler synliggør indholdet af og fokuserer på undervisningen i kristendomskundskab, så det med al tydelighed fremgår, at det ikke er et forkyndende fag.

Venstre kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Carsten Hansen (S):

Vi er i Socialdemokratiet glade for ministerens udmelding på præcis den samme baggrund som Venstre. Vores besøg i Gellerupplanen viste jo, at tog man dialogen og snakken, så forældrene faktisk kendte indholdet, sagde også de fleste forældre med udenlandsk baggrund ja. Men for os er det faktisk meget vigtigt, at der er denne mulighed for at melde fra.

Vi tror, at det, Dansk Folkeparti vil gøre, er at fortsætte deres flygtninge/indvandrerpolitik på skoleområdet, føre kamppladsen herover. De tror, at det i virkeligheden er meget dansk, men det er måske begrundet i en manglende historik. Jeg kan godt se, at man beskriver historikken, men det er faktisk meget dansk, at der er en fritagelsesmulighed.

I virkeligheden har den eksisteret siden 1851 under forskellige ordninger, og nogle tror selvfølgelig, at det er en grundlovssikret rettighed. Det er det nu ikke, men det er lige før, og det er faktisk meget dansk og bygger på en folkelig tradition, at man kan melde fra.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi ikke stiller os op og også her eventuelt kommer i konflikt med menneskerettighederne. I hvert fald kan der stilles det spørgsmål, om man ikke gør det, så derfor vil jeg sige til Dansk Folkeparti og andre: Det er faktisk meget udansk, det man er i gang med, og hvis man vil forsvare kolonihavesymbolerne og tror på et samfund, som eksisterede for mange år siden, skulle man have fastholdt det frem for at føre kampen mod flygtninge og indvandrere over i folkeskolen.

Vi er glade for ministerens tilsagn, vi er også glade for indholdet i kristendomsundervisningen og de læseplaner, der findes, og vi kan på ingen måde bakke forslaget op. Det var, hvad jeg havde at sige til det.

Helle Sjelle (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at Det Konservative Folkeparti har set med overordentlig stor interesse på det lovforslag, som er fremsat af Dansk Folkeparti.

Forslaget indebærer, at muligheden for at blive fritaget for deltagelse i undervisning af kristendomskundskab ophæves, og det har vi grundlæggende meget stor sympati for. Vi er nemlig meget enige med forslagsstillerne i, at det er af stor betydning, at man har en viden om kristendommen, der i så stor grad har haft og fortsat har betydning for vort samfund.

Det er meget vigtigt, at man har en forståelse for det samfund, man lever i, og kristendommen opfatter vi som en vigtig del af vor kulturarv. Vi har naturligvis ikke religionstvang i Danmark, vi forlanger ikke af noget menneske, der bor her i landet, at det skal bekende sig til eller være medlem af den lutherske danske folkekirke eller for den sags skyld noget andet trossamfund.

Det er heller ikke ud fra en ambition om, at nogle skal omvendes til en bestemt trosretning,

vi har sympati for obligatorisk kristendomsundervisning i folkeskolen. Muslimerne skal ikke tvinges til at være kristne, selv om de bor i Danmark, men det er vores opfattelse, at hvis man skal kunne forstå det danske samfund og klare sig her, er det vigtigt, at man er vidende om den kristne tro, dens værdier, dens lære og dens traditioner. Uden det fundament mener vi ikke, at man er godt nok rustet til at forstå og begå sig i det samfund, vi har opbygget her i Danmark.

Vi ønsker imidlertid en bredere og grundigere debat om dette forslag, og vi ser helst, at den foregår i tilknytning til de nye forhandlinger om folkeskolen, som vi jo nu skal i gang med, og som ministeren har inviteret til. Det ville være en stor fordel at få dette vigtige spørgsmål drøftet og afklaret i forbindelse med en ny aftale om folkeskolen, som jo også vil indeholde mange andre principielle og praktiske spørgsmål.

Kl. 13.35

Trods vores store sympati for substansen i det fremsatte forslag vil vi derfor stemme imod, men som nævnt sker det ud fra en betragtning om at fremme ideen i tilknytning til de kommende forhandlinger hos undervisningsministeren. Der skal ikke være tvivl om, at i Det Konservative Folkeparti vil vi kæmpe for, at obligatorisk kristendomsundervisning bliver en del af fremtidens folkeskole.

Morten Homann (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede her i dag, vil jeg på SF's vegne prøve at fremlægge vores holdning til dette forslag.

Forslaget forsøger at installere kristendommen som et obligatorisk fag uden skelen til den mangfoldighed af trosretninger og manglende tro, som er virkeligheden i det moderne samfund. Forslaget er udtryk for en frygtssom kulturel oprustning, som skal tvinge én religiøs forståelseshorisont ned over hovedet på alle folkeskolens elever. Forslaget udviser dels manglende tiltro til funderingen hos den kristne del af Danmarks befolkning, dels til de enkelte familiers evne til at træffe valg for sig selv.

Det er klart for enhver, at kristendom og store dele af dansk historie er vævet tæt sammen, men lige så klart er det, at en del af Danmarks historie er uden forbindelser til kristendommen. Vi har historieundervisningen til at belyse forholdet mellem bl.a. stat, vaner, tro og kultur, og i den forbindelse spiller kristendommen en vigtig og uomgængelig rolle. Men lige så klart er det, at der i Danmark er religionsfrihed, og vi lever i

en tid, hvor der i Danmark findes tusindvis af mennesker uden noget egentligt tilhørsforhold til kristendommen og kirken. Dertil kommer en gruppe nye borgere, som har et helt andet religiøst grundlag.

Det ligger i det protestantiske tankegods, at gudsforholdet er noget personligt. Der er intet i vejen for, at det enkelte barn og dets forældre vælger kristendomsundervisningen fra uanset religiøs baggrund, det er tværtimod en styrke og udtryk for stillingtagen. Historieundervisningen skal sikre den brede kulturelle forståelse, herunder kristendommens betydning, mens kristendomsundervisningen er et fag for dem, der i forvejen føler sig kristne.

SF ønsker i virkeligheden kristendomsundervisningen afløst af et obligatorisk fag, religion og idéhistorie. I et sådant fag kunne skolebørnene få et bredt fundament for forståelsen af de kulturelle sammenhænge, ligheder og forskelle, der udgør den religiøse og kulturelle mangfoldighed. Det ville i langt højere grad kvalificere børnene til den virkelighed, som er deres, nemlig et internationaliseret og mange steder multikulturelt verdenssamfund. På den måde kunne folkeskolen sikre den fremtidige samfundsmæssige sammenhængskraft.

SF kan derfor ikke støtte forslaget.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstres allerførste principprogram, arbejdsprogram, er jo fra maj 1905 og indeholder en tilkendegivelse, en politisk stillingtagen, som går ud på, at lærerne skal have mulighed for at være fritaget for at undervise i det fag, som dengang hed religion, og at forældrene skulle have mulighed for at fritage deres børn for undervisningen i det pågældende fag.

Vi er enige i stort set alt det, ministeren sagde i sit indlæg, og jeg vil gerne understrege, at jeg sådan set kunne tilslutte mig det allermeste. Vi kan tilslutte os, at fritagelsesparagraffen, som vi nu kalder den, er en gammel, gammel dansk tradition, som i virkeligheden er udtryk for en åbenhed og en frihed, der kendetegner dansk kultur, nøjagtig som vi kan se det andre steder.

Jeg vil gerne parallelisere med spørgsmålet om undervisningspligt eller skolepligt. Baggrunden er jo en fælles forståelse for, at det er forældrene, der har ansvaret, og at det er forældrene, der foretager valg vedrørende deres børn, også i værdibaserede spørgsmål eller spørgsmål, der opfattes som meget prægede af værdier.

I Det Radikale Venstre ønsker vi heller ikke en ændring af betegnelsen for faget. Vi har noteret os den debat, der foregår i Københavns Kommune, hvor radikale medlemmer af Borgerrepræsentationen har en anden holdning end den, jeg giver udtryk for her, og til dem og andre vil jeg sige, at det i anførselstegn forekommer mig at være en form for snyd at ændre betegnelsen uden at ændre indholdet af faget.

Kl. 13.40

Vi mener i Det Radikale Venstre og har gjort det i mange år i denne debat, at vi skal bygge vores samvær på argumentationer, på informationer og på debat og ikke på en eller anden form for kulturimperialisme. Derfor kan vi ikke tilslutte os Dansk Folkepartis forslag.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Der er behov for, at folkeskolen oplyser om religionernes betydning og om kultur og normer, som de dannes blandt mennesker. Men den snert af forkyndelse, der i dag stadig knytter sig til faget kristendomskundskab, er meget, meget problematisk og vil betyde, at obligatorisk kristendomsundervisning, som det er foreslået i dag af Dansk Folkeparti, risikerer at skræmme ikkekristne børn ud af folkeskolen til skade for integrationen i det danske samfund.

Enhedslisten foreslår, at der etableres et helt nyt fag i folkeskolen i stedet for kristendomskundskab, nemlig et fag i religion og livsanskuelse. Faget skal træde i stedet for kristendomskundskab, og så skal det i øvrigt være obligatorisk.

Elever og lærere kan i dag blive fritaget for undervisning i kristendomskundskab. Det er en betingelse, at deltagelsen vil betyde en samvittighedskonflikt, og det er vanskeligt at forestille sig, at en samvittighedskonflikt skulle kunne gøre sig gældende frem for i andre fag, hvis man etablerer det lidt bredere fag religion. Det kan også siges på den måde, at man jo ikke kan blive fritaget for reformationen i historietimen eller gennemgangen af en salme i Grundtvig i en dansktime.

Den danske historie, samfundet og kulturen er intimt forbundet med kristendommen, som derfor selvfølgelig vil have en central rolle i det fag, vi gerne vil oprette, og som hedder religion og livsanskuelse. Men faget skal bare være bredere, end kristendomskundskab er i dag. Det skal indeholde andre religioner, og det skal indeholde andre livsanskuelser. Nu er det jo ikke sådan, at alle i dette samfund er religiøse, og der

findes også livsanskuelser, som ikke er baseret på et religiøst udgangspunkt, og det synes vi også skal være en del af undervisningen.

Skal man forstå den omverden, der ubønhørligt trænger sig på i både verdensomspændende og lokalt perspektiv, synes vi, at faget skal fortolkes bredt. Det drejer sig ikke kun om forskellige teologier, men også om folks livsforståelser og disses udtryk og konsekvenser, og et sådant religionsfag vil bidrage til skabelsen af mellemfolkelig forståelse og undergrave den intolerance og racisme, som vi er vidne til i dag i det danske samfund. Vi skal simpelt hen have opbygget viden om, hvad er det for nogle udgangspunkter, vi hver især har, for at kunne forstå verden, hvad enten de er kristne, muslimske, buddhistiske eller slet ikke er religiøse.

I den nuværende situation, hvor der er tale om, at faget hedder kristendomskundskab, og der i øvrigt er religionsfrihed i Danmark, kan vi ikke gå ind for Dansk Folkepartis forslag. Vi mener, det skal stå folk frit for, om de har et kristent udgangspunkt eller ej, men til gengæld mener vi, at man skal have en bred indføring i det danske samfund. Heraf er kristendommen en del, men det er islam, buddhisme og ikke-religiøse livsanskuelser også.

Bodil Kornbek (KRF):

Forslagsstillerne bekymrer sig meget for, om de skoleelever, der bliver fritaget for kristendomskundskab, nu også kan begå sig i det danske samfund uden at kende til det kristne værdigrundlag, og derfor vil de nu med dette lovforslag tvinge alle elever i folkeskolen til at deltage i undervisningen.

I Kristeligt Folkeparti synes vi sådan set, at det er prisværdigt, at andre partier i Folketinget ønsker at styrke faget kristendomskundskab, fordi det for os selvfølgelig er helt grundlæggende, at børn, der vokser op i Danmark, har ret til at kende det værdi- og kulturgrundlag, som vi bygger på her i landet, nemlig det kristne. Vi har jo også i adskillige år ønsket at styrke faget med flere undervisningstimer.

Kristendom er et fag, som er meget mere end bare en del af historieundervisningen. Kristendom er et fag, som i samspil med andre fag er med til at sætte nogle vinkler og nogle synspunkter i spil, som ellers ikke vil komme til udtryk, og det gælder både i forhold til dansk, de kreative fag og historie, men sandelig også i forhold til ikke mindst samfundsfag. Man kan se mange idé- og projektopgaver på 9. klassetrin,

som faktisk tager udgangspunkt i kristendomsundervisningens læseplan, også på et mere filosofisk plan, så kristendom er i spil på mange niveauer og på mange måder i folkeskolen.

Kl. 13.45

Selv om vi finder, at kristendomsundervisningen er utrolig vigtig også i samspil med andre fag, så ønsker vi faktisk at bevare fritagelsesbestemmelsen og den frihedstanke, der ligger der, og vi mener godt, at de to ønsker kan forenes.

I forvejen fjerner regeringen og Dansk Folkeparti jo kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning for de tosprogede, men sammen med en ophævelse af fritagelsesbestemmelsen mener vi, at det vil skabe det bedste argument for, at eksempelvis muslimske forældre tager deres børn ud af folkeskolen og sender dem på friskoler i stedet for.

Selv om vi i Kristeligt Folkeparti går ind for friskoler, mener vi også, at folkeskolen er en fælles skole, som skal være en rummelig skole med plads til den enkelte. Det mener vi bliver sat over styr, hvis man vil gøre kristendomsundervisningen obligatorisk. Dermed vil det også være et stort slag for den integrationsindsats, der er i folkeskolen. De fleste forældre, jeg tror faktisk alle forældre, ønsker, at deres børn kommer til at fungere godt i det danske samfund, som de jo er en del af.

Det er selvfølgelig af stor betydning for at forstå det grundlæggende i samfundet og dets kulturgrundlag, at man kender til kristendommen. Det viser sig jo også fra undersøgelser fra Undervisningsministeriet, at de skoler, hvor man virkelig gør en stor indsats for at gå i dialog og informere, har man også gode resultater med at få eleverne til at deltage. Der skal vi sætte ind, og det skal styrkes. Skolerne skal indgå i en meget større dialog med forældrene om dette fags indhold og dette fags muligheder.

Ønsker man at sætte fokus på kristendomsundervisning, kunne man jo gøre det ved at sætte fokus på læreruddannelsen, højne den pædagogiske forskning og dermed prøve at løfte faget op, så det får en mere udadrettet og indholdsmæssig profil, end det måske har p.t.

Vi vil i hvert fald arbejde for at fastholde fritagelsesmuligheden, men vi vil også gerne arbejde for, at kristendomsundervisningen får en noget anden status i folkeskolen.

Der ligger faktisk et stort integrationspotentiale i faget kristendomskundskab, men skal vi udnytte det, så er og bliver det dialogen, der er

vejen frem, og ikke tvang. Så vi kan selvfølgelig heller ikke støtte dette forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Det er jo lidt forstemmende at skulle opleve, at der er så lidt opbakning til Dansk Folkepartis forslag, men jeg synes nu nok, at det mest forstemmende er at opleve Venstre og De Konservative her, for da forslaget var oppe sidste gang, stemte De Konservative for forslaget, og Venstre undlod at stemme.

Jeg kan næsten bedre forstå Venstre, for så var der åbnet mulighed for at stemme nej til forslaget på nuværende tidspunkt. Det har jeg fuld forståelse for. Jeg forstår ikke princippet, heller ikke, når man tænker på den grundtvigianske holdning, som Venstre har, men det er jo så Venstres holdning til denne sag.

Derimod synes jeg, det er overordentlig fantastisk, at De Konservatives ordfører, fru Helle Sjelle, skifter mening i løbet af 24 timer, for i Jydsk-Vestkysten den 11. april, det var som bekendt i går, står der:

»Vi mener at kristendomsundervisningen skal være obligatorisk, siger uddannelsesordfører Helle Sjelle«.

Jeg synes da, det må være lidt flovt for De Konservative sådan at springe i målet.

Jeg kan godt forstå, at de andre partier måske ikke synes, at det er så interessant et forslag, som vi andre gør, men at man skifter standpunkt på den måde, synes jeg virkelig er dårligt, når vi oven i købet er en del af regeringens parlamentariske grundlag.

Dansk Folkeparti har stadig væk den mening, at det skolefag, som her er til drøftelse, har haft den underlige skæbne, at det engang hed religion og dengang alene gik ud på at lære eleverne kristendom. Siden tog det navneforandring til kristendomskundskab, og så blev der paradoksalt nok inddraget fremmede religioner. Tendensen er så gået i retning af, at kristendommen i højere og højere grad er blevet en blandt flere trosformer, som eleverne kan vælge imellem, ligesom man vælger varer i et supermarked.

Når kristendommen skal have en særstatus i den danske skole, er det selvfølgelig, fordi den er det ene historisk givende grundlag for hele vor kultur og tænkemåde. Det er ikke, fordi skolen skal missionere. Der står således udtrykke-

ligt i læseplanen, at undervisningen skal være kundskabsmeddelende, ikke forkyndende. Andre religioner bør inddrages i undervisningen for at sætte forhold og modsætninger i perspektiv. Derudover hører orientering om fremmede religioner efter Dansk Folkepartis mening hjemme i samfundsfag og verdenshistorieundervisning.

Kl. 13.50

Når det nu foreslås, at man vender tilbage til betegnelsen religion og gør undervisningen gennemført multireligiøs, er det selvfølgelig, fordi det skønnes diskriminerende for indvandrerbørn i skolen, at de skal mindes om, at Danmark er et kristent land. I nogle grundtvigske kredse har der været en tradition for, at for kristendommens egen skyld skulle undervisningen i den være frivillig. Dette i og for sig tiltalende synspunkt har mistet sit formål ved bestemmelsen om, at faget kun er kundskabsmeddelende, og i dag kan synspunktet slet ikke opretholdes.

Med det stærkt forøgede antal af børn af anden trosbaggrund er det nødvendigt, at kristendomskundskab er obligatorisk for alle. Det er nemlig bibelsk og kristelig tænkemåde, der ligger bag de fleste danskeres selvfølgelig forestillinger om menneskelig værdighed, demokrati og samfundsliv, også danskere, der eventuelt måtte være direkte modstandere af kristendommen.

Derfor er det klart, at med de synspunkter, som Dansk Folkeparti har, er vi helt sikre på, at det vil være fatalt ikke at fjerne lovens § 6, stk. 2.

Så det var ordene.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil blot gøre fru Louise Frevert opmærksom på, at vi holder de aftaler, vi indgår, og vi skifter ikke mening, som vinden blæser. Vi mener blot, at diskussionen om den obligatoriske kristendomsundervisning hører hjemme under forhandlingerne om den fremtidige folkeskole, og der vil vi rejse spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Så vil jeg da håbe, at den fortsatte dialog imellem De Konservative og Dansk Folkeparti kan foregå i de fremtidige forhandlinger. Så jeg venter stadig på at blive inviteret af ministeren.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil blot gøre fru Louise Frevert opmærksom på, at vi meget gerne ser Dansk Folkeparti med ved forhandlingerne om den fremtidige folkeskole, og så kan vi jo sammen kæmpe sagen om den obligatoriske kristendomsundervisning.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven, skattestyrelsesloven og andre skattelove. (Forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(FremSAT 20/3 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Dette lovforslags formål er i tråd med regeringens plan om nedlæggelse af råd og nævn. Hermed forenkles og moderniseres vurderingsorganisationen og vurderingsprocessen. Vi vil med dette lovforslag modernisere og forenkle den snart 100 år gamle institution med de 227 vurderingsråd og de 27 skyldsråd.

Udviklingen skal ikke følge systemerne, men systemerne skal følge med udviklingen. Med indførelse af det nye loft for ejendomsværdibeskatningen ville det være bemærkelsesværdigt, hvis vi ikke tog fat på en gennemgribende forenkling af hele vurderingsorganisationen og -processen. Det ville være kritisabelt, hvis vi ikke konstant kigger på behovet for ethvert bureau-